

สารบัญ

หน้า

I. เกริ่นนำ	12
II. ข้อสรุปว่าด้วยพันธกรณีของรัฐในการปฏิบัติตามอนุสัญญา	15
1. กฎหมายภายในประเทศจะต้องสอดคล้องกับพันธกรณีของรัฐที่มีต่ออนุสัญญาต่อต้านการทรมาน	16
2. การปฏิบัติในประเทศจะต้องสอดคล้องกับพันธกรณีของรัฐที่มีต่ออนุสัญญา	17
3. ความล้มเหลวในการไม่ผนวกสนธิสัญญาและ/หรือกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศเข้าเป็นส่วนหนึ่งของระบบกฎหมายภายในประเทศนำมาซึ่งความรับผิดชอบของรัฐ	18
III. วิธีการและขั้นตอนในการนำอนุสัญญาไปปฏิบัติให้เป็นจริง	21
1. บทนำว่าด้วยการนำสนธิสัญญาไปบังคับใช้ให้เกิดผลตามกฎหมายภายในประเทศ	21
2. บทบาทของตุลาการในการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศ	27
3. รูปแบบการบังคับใช้กฎหมาย	32
3.1 กฎหมายต่อต้านการทรมานที่ออกเป็นการเฉพาะ	32
3.2 การแก้ไขกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่	39
3.3 การประเมินรูปแบบต่างๆของกฎหมายที่ออกตามอนุสัญญา	41
4. การไม่มีกฎหมายที่ออกตามอนุสัญญาหรือมีไม่เพียงพอ	43
IV. พันธกรณีของรัฐตามบทบัญญัติของอนุสัญญา	46
1. เกริ่นนำ	46
2. รัฐต้องกำหนดให้การกระทำทรมานเป็นความผิดทางอาญา	46

สารบัญ

หน้า

2.1	ควรถูกกำหนดความผิดเฉพาะสำหรับการทรมาน และให้มีการลงโทษอย่างเหมาะสม	46
2.2	นियามการทรมาน	47
2.3	คำสั่งของผู้บังคับบัญชาไม่อาจใช้อ้างเป็นข้อแก้ตัวได้	53
3.	สถานะของกฎหมายห้ามการทรมาน	54
4.	รัฐต้องดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการทรมาน	57
4.1	รัฐต้องคุ้มครองผู้ถูกคุมขังให้ปลอดภัยจากการทรมาน และการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำแย่ศักดิ์ศรี	57
4.2	รัฐจะต้องดำเนินมาตรการเพื่อป้องกันการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำแย่ศักดิ์ศรี อันเป็นผลมาจากการทำหน้าที่หรือการรู้เห็นเป็นใจของเจ้าพนักงานของรัฐ	64
4.3	รัฐจะต้องให้การศึกษากับเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายและทบทวนหลักเกณฑ์การสอบสวนอย่างเป็นระบบ	67
4.4	รัฐควรจัดตั้งหน่วยงานอิสระที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อตรวจสอบสถานที่คุมขัง	68
5	รัฐจะต้องไม่บังคับส่งตัว เคลื่อนย้าย หรือส่งกลับบุคคลไปยังประเทศที่บุคคลนั้นเสี่ยงจะได้รับการทรมาน (การไม่ผลักคืนกลับ Non-refoulement)	70
6.	คำให้การที่ได้จากการทรมานจะใช้อ้างเป็นพยานหลักฐานไม่ได้	78
7.	สิทธิของบุคคลที่จะร้องเรียนและหน้าที่ของรัฐที่จะสอบสวน	84

สารบัญ

หน้า

7.1	สิทธิในการร้องทุกข์	84
7.2	ภาระหน้าที่ที่จะต้องสอบสวน	85
8.	กำจัดอุปสรรคที่ขัดขวางการฟ้องร้องดำเนินคดี	91
8.1	การนิรโทษกรรมเป็นการละเมิดพันธกรณีในการสอบสวนและฟ้องร้องดำเนินคดีต่อการทรมาน	92
8.2	ตำแหน่งทางการไม่ใช่สาระสำคัญ	98
8.3	อายุความไม่อาจนำมาใช้กับการทรมานได้	99
8.4	การบังคับใช้หลักความชอบด้วยกฎหมายไม่ควรเป็นอุปสรรคต่อการฟ้องร้องดำเนินคดี อาชญากรรมที่ถือเป็นอาชญากรรมตามกฎหมายระหว่างประเทศ	101
9.	การชดเชยต่อการทรมาน	102
9.1	รัฐจะต้องกำหนดขั้นตอนเพื่อให้ได้รับการชดเชยอย่างมีประสิทธิภาพ	103
9.2	รัฐจะต้องกำหนดรูปแบบการชดเชยที่เพียงพอเหมาะสม และสอดคล้องกับระดับความรุนแรงของอาชญากรรมและความทุกข์ทรมานทางร่างกายและจิตใจที่เกิดขึ้น	107
9.3	การชดเชยต่อการทรมานในช่วงที่มีการเปลี่ยนผ่านทางการเมือง	111
10.	พันธกรณีเกี่ยวกับการทรมานซึ่งเกิดขึ้นในประเทศที่สาม	114
10.1	รัฐจะต้องดำเนินการฟ้องร้องคดีหรือส่งบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดน	114
10.2	การเยียวยาทางแพ่งสำหรับการทรมานซึ่งเกิดขึ้นในต่างประเทศ	118

สารบัญ

หน้า

V. การมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์กับคณะกรรมการต่อต้าน	121
 การทรมานแห่งสหประชาชาติ	
1. กำหนดส่งรายงานของรัฐภาคี	121
2. การร้องเรียนโดยปัจเจกบุคคลและการร้องเรียนโดยรัฐภาคี	125
3. กระบวนการไต่สวน	126
VI. ข้อค้นพบทั้งหมดและข้อเสนอแนะ	128
1. ปัจจัยที่มีผลในการนำกฎหมายไปปฏิบัติให้สำเร็จ	128
1.1 การสนับสนุนทางการเมือง	128
1.2 ผู้มีบทบาทจากหลายภาคส่วน	130
1.3 นำตัวอย่างที่ดีของการบังคับใช้ออนุสัญญา มาปฏิบัติ	135
2. ขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมและดำเนินการปฏิรูปกฎหมาย	139
2.1 การจัดลำดับ : การปฏิรูปกฎหมายก่อนหรือ หลังจากให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ	139
2.2 จำแนกพันธกรณีของรัฐภาคีตามอนุสัญญา	141
2.3 การวิเคราะห์กฎหมายภายในและความสอดคล้อง กับพันธกรณีของอนุสัญญา	142
2.4 การจำแนกประเภทกฎหมายที่จำเป็นที่ต้องการ ปฏิรูป และรูปแบบของกฎหมายที่ต้องบัญญัติ ตามอนุสัญญา	142
2.5 การร่างกฎหมายที่จำเป็น	143
2.6 การรับรองกฎหมายโดยรัฐสภาและการประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา	144

สารบัญ

	หน้า
2.7 การติดตามผล การประกันให้มีการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพหลังจากมีการออกกฎหมายแล้ว	144
2.8 ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ	145
3. ส่งเสริมการบังคับใช้มาตรฐานระหว่างประเทศอย่างอื่นซึ่งห้ามการทรมานในหลักนิติศาสตร์ของประเทศ	147
3.1 การประเมินการบังคับใช้มาตรฐานระหว่างประเทศของฝ่ายตุลาการ	149
3.2 เหตุผลที่ไม่สามารถนำมาตราฐานระหว่างประเทศว่าด้วยข้อห้ามการทรมานมาปฏิบัติอย่างได้ผลในหลักนิติศาสตร์ภายในประเทศ	150
3.3 การส่งเสริมบทบาทของตุลาการในการปฏิบัติตามมาตรฐานระหว่างประเทศ	155
3.4 บทสรุปของข้อเสนอแนะ	157